

ДЕИЦИ ЗА ОСВОБОЖДЕНИЕТО НИ**Браниславъ Велешки**

Роденъ въ с. Кара-бунище, велешко, Македония. Годината на раждането му не е известна. Въ 1862 г., следъ разни митарства пристига въ Българадъ и се записва въ легията на Раковски. Горниятъ му портретъ, който помъстваме за пръвъ пжть, е отъ това време.

Презъ Освободителната война участвува като опълченецъ въ 4 дружина, 4 рота, и бива раненъ. Браниславъ Велешки е давалъ своята легионерска униформа на Василъ Левски, който се е фотографиралъ съ нея въ Българадъ.

Следъ освобождението на България отива въ Карлово, оженва се и после се премъства въ Пловдивъ. Въ трудъ и мизерно положение преминава живота му и на 17 май 1919 г. почива, „забравенъ отъ всички“, както пише дъщеря му г-жа Райна М. Николова въ едно писмо до менъ.

Чичо Любчо

МОЙТА ПЪСЕНЬ

На Драгомирчо

Кога ще секнатъ дъждоветъ
кога ще трепне весель снѣгъ? . . .
Готови ни сж, брей, шейнитѣ
очакваме снѣжеца драгъ.

Тогава колко много пѣсни
и колко много друженъ
ще падаме, а после лесно
ще хвъркаме безъ капка
страхъ! . . .

Студтъ по бузитѣ ще пѣе
— нослетата ще щипе той
и дѣдо мразъ ще вледенѣе
кantonчето всрѣдъ снѣженъ вой..

Кога ще секнатъ дъждо-
ветъ? . . .
Кога, другарчета, шейни
ще сграбчимъ и въ студо-
ветѣ
снѣгътъ съ волность ще
звъни. . .

Янко Д. Урумовъ

Браниславъ Велешки, фотографиранъ въ Пловдивъ презъ 1894 г.